

u Hrvatskoj i Slavonskoj Vojnoj krajini. Rezultat je toga rada nekoliko ilustriranih rukopisa koji sadrže opise i crteže gotovo svih krajiških utvrda i utvrđenih gradova. Rukopisi se čuvaju u Austrijskoj nacionalnoj knjižnici.

LIT.: Inventar der illuminierten Handschriften, Inkunabeln und Frühdrucken der ÖNB, I i II, Wien 1957. — R. Kohlbach, Steirische Baumeister, tausendundein Werkmann, Graz 1961, str. 153. M. Kru.

STILINOVIĆ, Mladen, lik. umjetnik (Beograd, 10. IV. 1947). U početku se bavi eksperimentalnim filmom, poslije toga se služi filmom i fotografijom kao elementima lik. istraživanja. Od 1975. s konceptualistički orijentiranom Grupom šestorice autora sudjeluje na izložbama-akcijama u Zagrebu, Beogradu, Mošćeničkoj Dragi, Veneciji i Frankfurtu. Oko 1980. analizira odnos slikovnog i jezičnog znaka, naglašenu socijalno-kritičku provokativnost (*Staviti na javnu raspravu*). Poslije toga radi instalacije u kojima interpretira primjere rus. avangardne umjetnosti s početka XX. st. (ciklus *Eksploracija mrtvih*, 1984–89). Samostalno izlagao u Zagrebu, Beogradu, Tübingenu, Varaždinu, Sydneyu i Umagu.

LIT.: J. Denegri, Mladen Stilinović, Umetnost (Beograd), 1977, 51. — Nova umjetnička praksa 1966–1978 (katalog), Zagreb 1978. — D. Matičević, Mladen Stilinović (katalog), Zagreb 1980. — Z. Rus, Umjetnost koja se mijenja i teče (katalog), Zagreb 1987. — Ž. Koščević, Mladen Stilinović, Moment (Beograd), 1988, 11–12. — Mladen Stilinović, Works, Zagreb 1992. — K. Purgar, Mladen Stilinović, interview, Flash Art (Milano), 1992, 167. Ž. Sa.

STILLER (ŠTILLER), Josip, graditelj (? 1748 — Karlovac, 17. V. 1804), podrijetlom iz Češke. God. 1773. dolazi u Karlovac gdje je 1787. imenovan vojnim graditeljem. Radio je i samostalno kao građevni poduzetnik. U Karlovcu je projektirao i gradio barokno-klasicističke zgrade, od kojih se ističu one na glavnome trgu. Gradio je (1785/86), a vjerojatno i projektirao, pravosl. crkvu Sv. Nikole, sagradio drugi kat franjevačkoga samostana (1786), proširio crkvu Sv. Trojstva (1789) i povišio njezin zvonik (1791–95). Pripisuje mu se Oružana (dovršena 1783). Stilski je dosljedno oblikovao glavni trg, a zvoncima Sv. Nikole i Sv. Trojstva dao je Karlovcu dvije monumentalne gradske vertikale. Obavljao je mnoge vojne poslove, gradio stražarske kule i popravljao dubovačka skladišta. God. 1780. obnovio je vatrogasni dom i karlovačku vijećnicu koju je spojio s magistratskom kućom u jednokatnu uglovnicu, 1787. projektirao je i sagradio bolnicu u Dubovcu. Pripisuje mu se palača trgovca Gutterera iz 1783. Gradio je i izvan Karlovca: zvonik župne crkve Sv. Jurja u Lešću (1784), episkopski dvor u Plaškome (1783–86), crkvu u Tržiću. Očuvan je njegov nacrt za zidani most preko Kupe (1780), tlocrt župnoga dvora u Bosiljevu (1780), dvije inačice planova za zgradu tridesetnice i situacijski plan predgrada »Novi svijet« (1781) u Karlovcu. Stillerov je posao nastavio njegov sin Ivan, koji je projektirao pivovaru s gostionicom u Karlovcu (1801).

LIT.: A. Horvat, O arhitekturi centralnog trga u Karlovcu, Bulletin JAZU, 1963, 1–2. — D. Cvitanović, Parohijska crkva sv. Nikole u Karlovcu i njezin graditelj J. Štiller, Zbornik za likovne umjetnosti (Novi Sad), 1974, 10. — Ista, Kulturna i umjetnička baština Karlovca od osnutka tvrđave do 19. stoljeća, u zborniku: Karlovac 1579–1979, Karlovac 1979. — Ista, Sakralna arhitektura baroknog razdoblja, Zagreb 1985. V. Fo.

STINICA, naselje i luka pod Velebitom J od Senja. Uz duboki morski zaljev nalaze se ostaci stare *Ortope*, naselja ilirskih Mentora. U rim. doba Ortopla je municipij utvrđen zidinama. U starohrv. se doba Stinica (*Murulla*) navodi kao utvrda; napuštena sred. XII. st., kada se postupno razvija obližnji Ablanić — Jablanac.

LIT.: M. Suić, Antički grad na istočnom Jadranu, Zagreb 1976.

STIPAN, glag. krasopisac (XVI. st.); svećenik, rodом s otoka Krka. Crtao i bojao inicijale rukopisa *Blagdanar* što ga je 1506. u Novome Vinodolskom prepisao pop Andrij. Rukopis se nalazi u Arhivu HAZU.

LIT.: V. Štefanić, Glagoljski rukopisi Jugoslavenske akademije, I i II, Zagreb 1969, 1970.

STIPANOV, Mauro, slikar (Rijeka, 4. V. 1952). Diplomirao na Akademiji u Veneciji 1979 (C. Zotti). Slika apstraktne kompozicije lirskoga kolorita i ekspresionističkoga crteža. Autor dekorativnih panoa u javnim prostorima (Opatija, Rijeka, Novi Vinodolski). Samostalno izlagao u Rijeci, Labinu, Veneciji, Piranu, Trstu i Zagrebu. Bavi se crtežom i scenografijom.

STIPANSKA, otočić na Z strani otoka Šolte. Prigodom arheol. iskapanja nađeni su predmeti iz željeznoga doba. Vidljive su ruševine starokršč. bazilike longitudinalna oblika s polukružnom apsidom; uz crkvu se nalaze ulomci arhit. ukrasnih dijelova. Po predaji, tu je bio ženski benediktinski samostan.

V. STIPICA, *Nostalgic reflection*

LIT.: I. Ostojić, Katalog benediktinskih samostana na dalmatinskom primorju, Split 1941. — T. Marasović, Starokrščanska bazilika na Stipanskoj kod Šolte, VjAHD, 1961–62, 63–64. — I. Fisković, O ranokrščanskoj arhitekturi na otocima Braču i Šolti, Arheološki radovi i rasprave, 1982, 8–9. N. B. B.

STIPČEVIĆ, Aleksandar, arheolog (Arbanasi kraj Zadra, 10. X. 1930). Studirao na Filozofskome fakultetu u Zagrebu, doktorirao na Filozofskom fakultetu u Zadru s temom *Kulturni simboli kod Ilira* (1977). God. 1970–73. viši predavač na Filozofskome fakultetu u Prištini, od 1974. ravnatelj Knjižnice JAZU, od 1978. profesor na Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Bavi se Ilirima, posebice njihovom duhovnom kulturom, te povišću knjige i bibliografijom. Bio je gl. urednik drugoga sveska Hrvatskoga biografskog leksikona LZ »Miroslav Krleža« (1989). Član Akademije nauka i umjetnosti Kosova (1983).

BIBL.: O umjetnosti starih Ilira, Republika, 1960, 1; *Elementi greci nell' arte degli Illiri*, Arte antica e moderna (Bologna), 1960, 9; *Monumentalna prahistorijska plastika iz Istre*, Republika, 1961, 1; *Umjetnost prahistorijskih Japoda*, ibid., 1962, 6–7; *Arte degli Illiri*, Milano 1963; *Iliri — povijest, kultura, život*, Zagreb 1974; *Kulturni simboli kod Ilira*, Sarajevo 1981. B. Čk.

STIPEŠEVIĆ, Krunoslav, slikar (Osijek, 19. V. 1959). Diplomirao na Akademiji u Sarajevu 1985. Usavršavao se na Akademiji u Düsseldorfu (K. Rinke). Na njegovim slikama velikih formata najvažniji je sam postupak i proces slikanja. S vrlo malim izražajnim sredstvima i gustom kromatskom strukturom postiže višestruka plastična značenja (*100 sati slikanja*, 1985). Radi instalacije i objekte u prostoru. Sudjelovao na izložbama u Osijeku, Rijeci, Pečuhu, Sarajevu, Zagrebu i Budimpešti.

LIT.: V. Kusik, Šest osječkih slikara (katalog), Osijek 1986.

Vr. K.

STIPICA, Vjekoslav, slikar (Žrnovnica kraj Splita, 14. V. 1944). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1977 (F. Baće). U interijerima, mrtvim prirodama i krajolicima slijedi vidovićevsku tradiciju s ugodajama atmosfere, a katkada i s asocijacijama na djela starih majstora. U ulju, temperama te grafikama radi cikluse *Zapisi*, 1977; *Hazard* i *Na marginama nostalgije*, 1981; *Reminiscencije*, 1984, čije motive u inačicama stalno primjenjuje. Samostalno izlagao u Splitu, Zagrebu, Šibeniku, Karlovcu, Dubrovniku, Trogiru, Langenwangu, Parizu, Trstu i Beču.

LIT.: A. Karaman, Vjekoslav Stipica (katalog), Dubrovnik 1981. — D. Kečkemet, Vjekoslav Stipica (katalog), Split 1986. R.

STIPKOVIĆ, Rudi (Stip), karikaturist (Sveti Križ Začretje, 24. I. 1939). Karikature objavljuje od 1953. u dnevnim i tjednim izdanjima novinske kuće »Vjesnik«. Sumarnim i likovno čistim crtežom crta sportaše te osobe iz političkoga, društvenoga, kulturnoga i estradnog života. — Samostalno